

เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับที่ดินของรัฐตามมาตรา ๕ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

เรียน ผู้ว่าราชการภาค ทูภาค และ ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ ๒๓๕๖๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

ที่ ๓๕๒๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๕ และที่ ๕๕๕๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๕

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้วางระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการอนุญาตให้บุคคลทำการ
ระ เบิดและขอยินหรือทำควยประการใดในที่ฎเขาหรือเขา โดยให้จังหวัดสำรวจและพิจารณา
ว่าที่ฎเขาหรือ เขาถูกโคควรสงวนไว้เพื่อให้เขากับฉังเมือง และเพื่อความสวยงามตามธรรมชาติ
ของแต่ละจังหวัด ก็ให้บุคคลดำเนินการคุ้มครองป้องกันมิให้บุคคลเขาไปทำควยประการใด
ให้เป็นการทำลายโดยเกิดซาก สวญเขาหรือเขาถูกโคควรอนุญาต ก็ให้ว่าหนคเขทไว้ ทอมา
กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศกำหนดควยบริเวณที่ฎเขาหรือเขาและบริเวณทล อนุญาต เขาหรือเขา
๕๐ เมตร ทุกแห่งทุกจังหวัดเป็นเขตหวงห้ามตามควยในมาตรา ๕(๒) แห่งประมวลกฎหมาย
ที่ดิน และได้วางระเบียบปฏิบัติให้จังหวัดประกาศให้บุคคลทำการ ระ เบิดและขอยินหรือทำประการใด
ในที่ฎเขาหรือ เขาจะงับการดำเนินการทำลายที่ฎเขาหรือ เขาบริเวณสอง รางทางหรือถนนทุกสาย
โดยเกิดซาก นั้น

บัดนี้ กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นว่า การอนุญาตให้บุคคลทำการ ระ เบิดและ
ขอยินหรือทำควยประการใดในที่ฎเขาหรือเขานั้น นอกจากจะพิจารณาถึงความสวยงามตาม
ธรรมชาติและ เพื่อให้เขากับฉังเมืองแล้ว ควรจะคงค่านึงในค่านเศรษฐกิจควย กล่าวคือ หาก
บุคคลทำการ ระ เบิดและขอยินหรือทำควยประการใด เกี่ยวกับดินตามฎเขาหรือเขา เป็นระยะทาง
ห่างไกลจากทางหรือถนนมาก ก็ยอมต้องเสียค่าใช้จ่ายในการขนส่งมากขึ้น ทำให้ราคาคินที่ขอย
หรือฉิตนลจากการนั้นสูงขึ้นไป เป็นการกระทบกระ เทือนต่อเศรษฐกิจของประเทศ ฉะนั้น การ
ที่จะพิจารณาอนุญาตให้บุคคลทำการ ระ เบิดและขอยินหรือทำประการใดเกี่ยวกับฎเขาหรือเขา ควร
จะโคกำหนดการอนุญาตเป็นสองประการคือ พิจารณาถึงความสวยงามตามธรรมชาติและ เพื่อ
ให้เขากับฉังเมือง ฉาฎเขาหรือเขาถูกโคควรมีความสวยงามตามธรรมชาติและ เขากับฉังเมืองคือ
แล้ว ก็ไม่ควรอนุญาตให้ทำการ ระ เบิดและขอยิน/ แต่สภาพของฎเขาหรือเขาสมควรทบแห่ง
ให้เขากับฉังเมืองและเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจคงกล่าวแล้ว แม้จะอยู่ไกลทางหรือถนน
ก็สมควรพิจารณาอนุญาตให้ทำการ ระ เบิดและขอยินโค เพื่อเป็นไปในทางทบแต่งสภาพของฎเขา
หรือเขาให้มีสภาพสวยงามและ เขากับฉังเมืองทั้ง เขนเขาแก่นจันทร์ เขามอ และเขาฎ จังหวัด
ราชบุรี ซึ่งได้มีการทำฉินจนเสียบสภาพแล้วเป็นทน

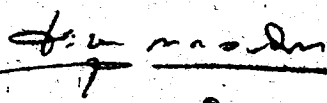
ฉะนั้น จึงเวียนมาเพื่อส่งเจ้าหน้าที่ถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป.

(ลงชื่อ)

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
อรรถวิภาคไพศาลย์
(หลวงอรรถวิภาคไพศาลย์)
รองปลัดกระทรวง ลงนามแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย.

กรมที่ดิน

สำเนาอันถูกต้อง

(นายประชุม กาญจนะจิตรรา)
หัวหน้ากองควบคุมและจัดที่ดิน.
ลงชื่อแทนอธิบดีกรมที่ดิน

สัมฤทธิ์ พ.
มณี ท.

ใบอนุญาตตามความในมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อนุญาตให้.....อยู่ที่.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....ประกอบกิจการ

ในที่ดินของรัฐ.....

ที่ดินที่อนุญาต ตั้งอยู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

มีอาณาเขต ดังนี้:-

ทิศเหนือ ๑๓.....ยาวประมาณ.....

ทิศตะวันออก ๑๓.....ยาวประมาณ.....

ทิศใต้ ๑๓.....ยาวประมาณ.....

ทิศตะวันตก ๑๓.....ยาวประมาณ.....

เนื้อที่ประมาณ.....ไร่.....งาน.....

มีกำหนดเวลา.....ปี สิ้นสุดการอนุญาตตามใบอนุญาตฉบับนี้ในวันที่.....เดือน.....

พ.ศ.....

ผู้ใดครอบครองจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุในหลังใบอนุญาตนี้ โดยเคร่งครัด หากฝ่าฝืนอาจ
ถูกเพิกถอนการอนุญาตเสียได้

ลงชื่อ.....ผู้อนุญาต

ตำแหน่ง.....

พนักงานเจ้าหน้าที่

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง กำหนดเขตหวงห้ามที่เช่าหรือยืมเช่า
ตามความในมาตรา ๘ (๒) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๒) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดบริเวณที่เช่าหรือที่เช่า และบริเวณที่ลรอบยืมเช่าหรือเช่า ๕๐ เมตรทุกแห่ง ทุกจังหวัด เป็นเขตหวงห้าม มิให้บุคคลทำด้วยประการใดให้เป็นการทำลาย หรือทำให้เสื่อมสภาพที่ดิน ที่ดิน ที่กรวดหรือที่ทราย เว้นแต่ได้ขออนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่.

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๕

(ลงชื่อ) จอมพล **ป. พิบูลสงคราม**

(ป. พิบูลสงคราม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:- ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป.

สำเนาอันถูกต้อง

คำสั่งที่ ๒๕๙ / ๒๕๙๙

เรื่อง ระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับที่ดินของรัฐ ตามความในมาตรา ๙ แห่ง
ประมวลกฎหมายที่ดิน

โดยที่โดยมีบทบัญญัติไว้ในมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดินว่า “ภายใต้บังคับกฎหมายว่า
ด้วยการเหมืองแร่ และการป่าไม้ ที่ดินของรัฐนั้น ถ้ามีภูมิสิทธิ์ครอบครองหรือมิได้มีขออนุญาตจาก
พนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ห้ามมิให้บุคคลใด

- (๑) เข้าไปยึดถือครอบครอง รวมตลอดถึงการก่อสร้าง หรือเผาป่า
- (๒) ทำด้วยประการใด ให้เป็นการทำลาย หรือทำให้เสื่อมสภาพที่ดิน ทิน ทกรวด หรือ
ที่ทราย ในบริเวณที่รัฐมนตรีประกาศหวงห้ามในราชกิจจานุเบกษา หรือ
- (๓) ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดอันเป็นอันควรหวงห้ามที่ราชการในที่ดิน” นั้น

กระทรวงมหาดไทยเห็นเป็นการสมควรวางระเบียบเกี่ยวกับการอนุญาต ให้บุคคลประกอบกิจการ
ในกรณีดังกล่าวไว้ ดังต่อไปนี้

การขออนุญาต

ข้อ ๑. การขออนุญาต ให้ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอตามแบบ ท.ท. ๖๕ ท้ายคำสั่งนี้ พร้อมด้วยแผนที่
รวม ๓ ชุด ยื่นต่อนายอำเภอท้องที่ซึ่งที่ดินนั้นตั้งอยู่

ข้อ ๒. แผนที่ที่จะยื่นตามข้อ ๑ ให้มีขนาดกว้าง กว้าง ๒๕ เซนติเมตร

ก. มาตราส่วน ๑ : ๕๐๐

ข. ที่ดินตั้งอยู่หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด

ค. แสดงเขตที่ดินและภูมิประเทศในบริเวณที่ขออนุญาตมีรัศมีอย่างน้อย ๓๐๐ เมตร มี
เครื่องหมายเขตที่ดินไว้เป็นสำคัญและให้แสดงว่ามีถาวรวัตถุ หรือสิ่งปลูกสร้าง หรือพืชพันธุ์ไม้หรือ
ทรัพยากรอันมีค่าอย่างใดบ้างหรือไม่

ง. ที่ดินตอนใดมีลักษณะ และสภาพเป็นอย่างไร

จ. แสดงระยะกว้างยาว และเนื้อที่เป็น ไร่ งาน วา

ฉ. ลายมือชื่อของผู้ขออนุญาตรับรองว่าแผนที่ฉบับนั้น เป็นการถูกต้องตรงกับความจริง

ทุกฉบับ

การรับคำขอ

ข้อ ๓. เมื่อผู้ยื่นคำขอพร้อมด้วยแผนที่มาขึ้น ให้นายอำเภอท้องที่ตรวจคำขอและแผนที่
ว่ามีรายการและจำนวนครบถ้วน ตามข้อ ๑ และข้อ ๒ หรือไม่ เมื่อไม่มีการขอผ่อนปรนข้อใด ก็ให้ลงบัญชี
ตามแบบ ท.ท. ๖๕ ท้ายคำสั่งนี้

ข้อ ๔. การลงบัญชี ให้ลงตามลำดับตั้งแต่เลข ๑ ไปจนหมด พ.ศ. เมษายน พ.ศ. ใหม่ ให้เขียนไว้กลางหน้ากระดาษให้ทราบว่า พ.ศ. เท่าใด แล้วตั้งต้นใหม่ด้วยเลข ๑ ไปจนหมด พ.ศ.

เมื่อลงบัญชีแล้ว ให้นำเลขที่ตามบัญชีมาลงในช่องเลขที่ในคำขอ โดยเขียนเลขที่ด้วย พ.ศ. เช่น ๑/๒๕๕๘ เป็นต้น

การดำเนินการ

ข้อ ๕. เมื่อได้รับคำขอลงบัญชีแล้ว ให้นายอำเภอพิจารณาทำการสอบสวนข้อเท็จจริง วัตถุประสงค์และเหตุผลที่ขออนุญาตโดยละเอียด ตามแบบ ท.ศ. ๖๖ ท้ายคำสั่ง

ข้อ ๖. เมื่อสอบสวนตามข้อ ๕ แล้ว ให้นายอำเภอหรือข้าราชการที่นายอำเภอเห็นสมควร ซึ่งได้รับมอบหมายจากนายอำเภอ ออกไปทำการชั้นสูตรสอบสวนยังที่คนทขออนุญาตตามแบบ ท.ศ. ๖๗ ท้ายคำสั่ง แล้วให้ผู้อยกหลักไว้ทุกมุมเขต

ข้อ ๗. เมื่อได้มีการชั้นสูตรสอบสวนแล้ว ให้นายอำเภอประกาศตามแบบ ท.ศ. ๖๘ ท้ายคำสั่ง โดยยึดไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ว่าการอำเภอ ทายานำนั้น และที่ที่คนนั้นมีกำหนด ๓๐ วัน หากไม่มีการชี้แจงหรือคัดค้านอย่างไร ก็ให้รายงานส่งเรื่องและชี้แจงเหตุผลว่า สมควรจะอนุญาตหรือไม่ หรือสมควรอนุญาตภายในเขตกว้างยาว เนชทเท่าใด เนื่องจากเหตุผลประการใด เสนอไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อพิจารณา ถ้าเป็นกรณีที่ต้องขอกฎหมายเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา เสนอความเห็นและส่งเรื่องต่อไปยังกรมที่ดินเพื่อกำหนดการต่อไป

ถ้ามีการคัดค้านหรือชี้แจงประการใด ให้นายอำเภอสอบสวนพิจารณาเสร็จแล้วจึงรายงานส่งเรื่องไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด

ข้อ ๘. คำขอและแผนที่ตามข้อ ๑ นั้น ถ้ามีการอนุญาตให้เก็บไว้ที่ว่าการอำเภอ ๑ ชุด จังหวัด ๑ ชุด และกรมที่ดิน ๑ ชุด

การส่งแผนที่ไปเก็บทางกรมที่ดินในกรณีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ถือสำเนายื่นที่ทำการสอบสวน ท.ศ. ๖๖ สำเนายื่นที่ทำการชั้นสูตรสอบสวน ท.ศ. ๖๗ และคำชี้แจงของพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งไปด้วย

* แก้ไขแล้ว ตามคำสั่งกรมที่ ๓๒๗/๒๓

หลักเกณฑ์การพิจารณาอนุญาต

ข้อ ๙. ที่ดินที่จะอนุญาตต้องเป็นที่ดินของรัฐซึ่งอยู่ในลักษณะดังต่อไปนี้ คือ :-

(๑) ที่ดินซึ่งมีโฉนดที่ดินมีสิทธิครอบครอง และมีใช้สาธารณสมบัติของแผ่นดินอันราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกัน หรือเพื่อใช้ประโยชน์ในราชการอย่างไร

(๒) ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ราษฎรเคยใช้ประโยชน์ร่วมกัน แต่ปรากฏว่าราษฎรมิได้ใช้ประโยชน์ต่อไป หรือรัฐหากินอื่นให้ราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกันแทน และได้ตราพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพแล้ว

(๓) ที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืนสิทธิในที่ดินให้แก่รัฐ หรือทอดทิ้งไม่ทำประโยชน์หรือปล่อยให้เป็นที่รกร้างว่างเปล่าตกเป็นของรัฐตามประมวลกฎหมายที่ดิน

ข้อ ๑๐. การอนุญาต ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ :-

(๑) ผู้ขอเป็นผู้ดำเนินการด้วยตนเอง

- (๒) ไม่อยู่ในบริเวณอาคาร หอประชุม วัด หรือสำนักสงฆ์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ
ปูชนียสถาน หรือในบริเวณที่ดินซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้อนุญาตให้บุคคลอยู่ก่อนแล้ว
- (๓) ไม่เป็นอันตรายแก่ทรัพย์สินของแผ่นดินและของเอกชน อันตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียง
- (๔) เนื้อที่ดินที่ระออนุญาตพอสมควรกับกิจการที่ขออนุญาต และไม่เป็นกีดกันอาชีพ
ของบุคคลอื่น

กำหนดเวลาอนุญาตและเงื่อนไข

- ข้อ ๑๑. การอนุญาต ให้อนุญาตตามกำหนดเวลา ซึ่งสมควรกับกิจการที่จะกระทำ ภายใน
กำหนดไม่เกินสามปี นับแต่วันออกหนังสืออนุญาต
- ข้อ ๑๒. ผู้ได้รับอนุญาตต้องไม่กระทำให้พินาศหรืออันตรายหรือพินาศซึ่งบุคคลหรือสิ่งสภาพเกิน
สมควร เช่น ชกพินาศหรือทำการระเบิดหินลึกลงจากพินาศทั่วไป เกินกว่า ๕ เมตร เป็นต้น
- ข้อ ๑๓. ผู้ได้รับอนุญาตต้องไม่กระทำการอันเป็นการรบกวนบุคคลอื่น เป็นต้นว่า ไม่ทำให้
เสียงดังเกินสมควร ทำกิจการในเวลาวิกาล หรือวางหรือตั้งอุปกรณ์ในการทำหรือวัดค่าต่าง ๆ เป็นการ
กีดขวางแก่สาธารณชน
- ข้อ ๑๔. ผู้ได้รับอนุญาตจะให้ผู้อื่นทำการแทนหรือโอนสิทธิให้ผู้อื่นไม่ได้
- ข้อ ๑๕. พนักงานเจ้าหน้าที่อาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ อีกก็ได้

การออกใบอนุญาต

- ข้อ ๑๖. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้อนุญาตแล้ว ให้ออกใบอนุญาตตามแบบ ท.ค. ๖๕ ท้าย
คำสั่งนี้ แล้วให้ผู้ได้รับอนุญาตลงชื่อรับทราบและปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในหลังใบอนุญาตด้วย
ถ้าเป็นกรณีที่มีระเบียบการจักประโยชน์ชนบทของรัฐ ต้องให้ผู้ขอคำเนนการตามระเบียบการนั้น
ให้เรียบร้อยเสียก่อนจึงออกใบอนุญาต

การเพิกถอนใบอนุญาต

- ข้อ ๑๗. ถ้าผู้ได้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือคำสั่งของพนักงานเจ้า
หน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาเพิกถอนการอนุญาตทั้งหมดหรือแต่บางส่วนได้แล้วแต่จะเห็นสมควร
เมื่อได้มีการเพิกถอนการอนุญาตทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ตาม ในกรณีพิพาทราชการจังหวัด
เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้รายงานพร้อมบัญชีแรงเหตุผลไปยังกรมที่ดิน ถ้าเป็นการเพิกถอนแต่เพียงบาง
ส่วนก็ให้ส่งแผนผังแสดงเขตที่เพิกถอนและเขตที่ยังมีการอนุญาตไปยังกรมที่ดินด้วย.

กระทรวงมหาดไทย

สั่ง ณ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๔๕๕

(ลงชื่อ) จอมพล ป. พิบูลสงคราม

(ป. พิบูลสงคราม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำเนาอันถูกต้อง

เรื่องราชขออนุญาตตามความในมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

เลขที่.....

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า..... อายุ..... ปี เชื้อชาติ.....

สัญชาติ..... อยู่..... ตำบล..... อำเภอ.....

จังหวัด..... ขอนยื่นเรื่องราชขออนุญาตประกอบกิจการในที่ดินของรัฐ

โดยราชการ..... เพื่อประโยชน์ในการ.....

ต่อนายอำเภอ.....

ที่ดินของรัฐที่ขออนุญาตอยู่ที่..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด..... เป็นที่.....

มีอาณาเขต ระยะเวลาว่างยาว และ เนื้อที่ปรากฏตามแผนที่ซึ่งได้แนบมาพร้อมกับเรื่องราวมรวม ๓ ฉบับ

ลงชื่อ..... ผู้ขออนุญาต

ความเห็นนายอำเภอ

.....

ลงชื่อ.....

นายอำเภอ

คำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่

ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้อนุญาต

ตำแหน่ง.....

บันทึกการสอบสวนผู้ขออนุญาต
ตามความในมาตรา ๘ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า..... อายุ..... ปี เชื้อชาติ.....

สัญชาติ..... อยู่..... ตำบล..... อำเภอ.....

จังหวัด..... ขอให้ด้อยค่าที่นายอำเภอ.....

จังหวัด..... ด้วยความสัตย์จริง ดังต่อไปนี้ :-

ข้อ ๑. ข้าพเจ้ามีความประสงค์ขอประกอบกิจการในที่ดินของรัฐ ซึ่งอยู่ในท้องที่ หมู่ที่.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

โดยจะทำการ.....

เพื่อประโยชน์ในการ.....

และได้ประกอบกิจการนี้มาตั้งแต่.....

ข้อ ๒. ข้าพเจ้ามีอาชีพในปัจจุบัน คือ.....

ข้อ ๓. ททรัพย์สิ้นเชิงเป็นกรรมสิทธิ์ของข้าพเจ้าในเวลานี้มีดังนี้ คือ

- (๑)
- (๒)
- (๓)
- (๔)
- (๕)

ข้อ ๔. เคยได้รับโทษในทางอาญาอย่างใดบ้างหรือไม่แต่เมื่อใด.....

ข้อ ๕. เคยทำผิดเงื่อนไขตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้อนุญาตไว้แล้ว ประการใด หรือไม่
แต่เมื่อใด.....

ข้อ ๖. ทนและเครื่องอุปกรณ์ในการประกอบกิจการ เครื่องจักรที่ทุนแรงกรรมกร มีอะไรบ้างเท่าใด
และจำนวนกรรมกรซึ่งใช้ในการดำเนินงานมีเท่าใด

- (๑)
- (๒)
- (๓)
- (๔)
- (๕)

ข้อ ๗. ข้าพเจ้าจำเป็นต้องใช้บัตรเบิกเพื่อการ.....
และได้ยื่นคำขออนุญาตให้มีและใช้ไว้แล้วตามคำขอลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้อ ๘. เมื่อข้าพเจ้าได้รับอนุญาตแล้ว ข้าพเจ้าจะดำเนินการด้วยตนเองจะไม่ให้ผู้อื่นทำการแทน หรือโอนสิทธิไปให้บุคคลอื่น. จะยินยอมปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดไว้ทุกประการ และยินยอมเข้าที่ดินของรัฐเพื่อประกอบกิจการที่ขออนุญาตขอเจ้าหน้าที่ ตามกฎกระทรวงมหาดไทยออกตามความในมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน และตามระเบียบการจัดประโยชน์ที่ดินของรัฐ หากข้าพเจ้าหรือบริวารของข้าพเจ้าฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว ข้าพเจ้ายินยอมให้เพิกถอนการอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร.

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....นายอำเภอ

บันทึกการขั้สูตรสอบสวนการขออนุญาต
ตามความใน มาตรา ๘ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

เขียนที่.....

วันที่.....

เดือน.....

พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....

ตำแหน่ง.....

อำเภอ..... จังหวัด..... ได้ทำการขั้สูตรสอบสวนที่ดิน
ของรัฐที่..... ขออนุญาตประกอบกิจการ.....
เพื่อประโยชน์ในการ.....

แล้วปรากฏว่า.-

- ๑. สภาพและลักษณะของที่ดินเป็นที่ (เช่น ที่รายล้อม หรือที่เขา เป็นดินเหนียว หรือดินปนทราย หรืออย่างไร).....
- ๒. เป็นที่ดินของรัฐประเภทใด (ถ้าเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ซึ่งประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน ก็ให้ชี้แจงด้วยว่าราษฎรยัง ใช้ประโยชน์ร่วมกันอยู่หรือไม่ หรือรัฐหากที่ดินอื่นให้ราษฎรใช้ประโยชน์ร่วมกันแทนแล้ว).....
- ๓. มีทรัพยากรอันมีค่าในที่ดินอย่างใดบ้าง (เช่น มีแร่โลหธาตุ พันธุ์ไม้ควรสงวน หรือไม่ เป็นต้น).....
- ๔. สภาพที่ดินกับกิจการที่ขอทำ เหมาะสมกันหรือไม่อย่างไร.....
- ๕. ในที่ดินที่ขอหรือบริเวณใกล้เคียงมีโบราณวัตถุ สิ่งปลูกสร้างถาวรวัตถุอย่างใดหรือไม่.....
- ๖. ได้สอบถามหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้แล้ว เจ้าหน้าที่.....
ชี้แจงว่า.....
- ๗. ความเห็นควรอนุญาตหรือไม่เพียงใด เพราะเหตุใด.....

ลงชื่อ..... ผู้สอบสวนชั้นสูตร
 ลงชื่อ..... ผู้ขอ
 ลงชื่อ..... พยาน
 ลงชื่อ..... พยาน

ประกาศ

ฉบับที่.....

เรื่อง ผู้ขออนุญาตตามความในมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... ได้ขออนุญาตตามความในมาตรา ๙
 แห่งประมวลกฎหมายที่ดินในที่ดินของรัฐแปลงหนึ่ง ซึ่งตั้งอยู่ที่.....
 ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....
 มีอาณาเขต ดังนี้ คือ.-
 ทิศเหนือ จก..... ยาวประมาณ.....
 ทิศตะวันออก จก..... ยาวประมาณ.....
 ทิศใต้ จก..... ยาวประมาณ.....
 ทิศตะวันตก จก..... ยาวประมาณ.....
 มีเนื้อที่ประมาณ..... ไร่..... งาน.....
 ประกอบกิจการ..... เพื่อประโยชน์ในการ.....

จึงขอประกาศให้ประชาชนทราบทั่วกัน หากผู้ใดมีสิทธิในที่ดินแปลงดังกล่าวประการใด หรือกิจการ
 ที่ผู้ขออนุญาตจะกระทำการก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยต่อชีวิต หรือทรัพย์สินของผู้อื่น ก็ให้ยื่นคำร้องต่อ
 นายอำเภอ..... เพื่อพิจารณา ภายในวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ที่ว่าการอำเภอ.....

ประกาศ ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ลงชื่อ..... นายอำเภอ

ประทับตราประจำตำแหน่ง

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เรียน นายอำเภอ.....

ข้าพเจ้าได้นำประกาศฉบับที่..... ลงวันที่..... เดือน.....

พ.ศ..... ไปยึด ณ..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

แล้ว จึงเรียนมาเพื่อทราบ.

ลงชื่อ..... ผู้บังคับประกาศ
 ลงชื่อ..... พยาน
 ลงชื่อ..... พยาน